

Menyhárd István

1902. szeptember 21-én született Vulkapordányban (ma: Burgenland), Menyhárd István mérnök, statikus, a műszaki tudományok doktora (1955), Ybl-díjas (1961).

Szülei Erdélyből származtak, apja a GySEV állomásfőnöke, majd igazgatósági munkatársa volt, a család a mai Mikovinyi utcában lakott. Menyhárd István a Színház utcai evangélikus elemibe, majd a reáliskolába járt, 1920-ban érettségizett. Felsőfokú tanulmányait a budapesti Műegyetemen végezte, ahol mérnöki oklevelet szerzett 1925-ben. Feleségül vette a soproni Bernhausen Raichle Emmát és Budapestre költöztek. Ekkor 3 évig Raichle J. Ferenc építész irodájában, majd 2 évig dr. Enyedi Béla mérnök tervezőirodájában vas- és betonszerkezetek tervezésével is foglalkozott. Enyedi irodájában indult karrierje, utána 1933-tól 1937-ig tanársegéd volt a Műegyetem mechanikai tanszékén, később adjunktus lett. A Kereskedelmi- és Közlekedésügyi Minisztériumhoz került, itt tervezőként dolgozott, a közúti hídosztályon. Ekkortájt tervezte meg hazánkban újnak számító vasvári vonórudas ívhidat, a szolnoki felüljárót, mely az első Langer-tartós vasbeton híd volt hazánkban. 1940-től magánmérnöki tervezőirodát nyitott. Ő indította el a Műegyetemen a héjszerkezetek oktatását. A vasbeton héjszerkezetek elméletével is ekkoriban kezdett foglalkozni, ettől kezdve főleg korszerű acélbeton szerkezeteket tervezett. Első héjszerkezetű csarnokait a csepeli kikötőben és a Kőbányai Sörgyárban építette. Legjelentősebb műve a budapesti Hamzsabégi úti autóbuszgarázs, ahol a főcsarnok fedését vasbeton ívekre támaszkodó elliptikus paraboloid alakú héjmezők képezik, a 82 méter fesztávolságú szerkezet építésekor (1941) a világ legnagyobb fesztávolságú héjszerkezetű csarnoka volt. Ugyancsak „rekord” fesztávolságú volt a szolnoki dongahéjfedésű repülőgép hangár is. A háborút követően számos híd felújításán munkálkodott. Tanulmányozta a törésméleten alapuló méretezést, ő vezette be olyan biztonsági tényezők méretezésének elvét, melyek a törést megelőzik. Ennek eredményeképpen korszerűsödtek a

magasépítési ill. a vasbeton szabványaink. 1953-tól töltötte be a Szabványügyi Hivatal Méretezési Szakbizottságának elnöki tisztjét. Munkái közé tartoznak többek közt a Ferihegyi repülőtérre vezető út vasbeton hídjai, a székesfehérvári alumíniummű öntödecsarnoka és a csepeli csőgyár héjbefedésű csarnokai.

Menyhárd István 1969. augusztus 25-én hunyt el, Budapesten. Szakirodalmi publikációi jelentősek, díjat is neveztek el róla, a Menyhárd István-díjat olyan kiváló szakember kapja, aki a díj névadójának szellemében dolgozik és ér el figyelemre méltó eredményeket.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint, 2001. p. 176.

Erényi Iván: Menyhárd István Bp.: Akadémiai Kiadó, 1990.

Internet:

Kubinszky Mihály: Emlékezés Menyhárd Istvánra (1902-1969). In: Magyar szemle 9-10. sz. (2002). p. 194-200. Hozzáférés módja:

http://www.magyzszemle.hu/cikk/20020901_emlekezes_menyhard_istvanra Letöltés ideje: 2017. 08. 14.

Magyar Életrajzi Lexikon. Hozzáférés módja:

<http://mek.oszk.hu/00300/00355/html/ABC09732/10354.htm> Letöltés ideje: 2017. 08. 14.